

Rozhodla jsem se, že si prodloužím víkend a udělám si volný pátek. A položím ho na oltář Talicvičení. Protože už bych se ráda zase ošťouchla dál. Nebaví mě vodítkový pes, nebaví mě košíkový pes, tak s tím zkusíme něco udělat. Ráno jsme si fšící pěkně přispali. Teda takhle - my tři. Páník moc ne, i když tím, že nemusel dělat psům žrádlo a jít s nima na prvovenčení, tak si taky trošku spánku přidal. My si přispali ale dýýýl. To je taková paráda, pospat si ve všední den.

No a pak už nám to začalo. Jdeme ven a trénujeme volnopohyb. Původní záměr byl, že Tali půjde s košíkem, jeeenže, jeeenže... košík nikde ☐ prohledala jsem celej věšák, jenž je poslední dobou ověšen spíš věcmama psíma, než našima, ale nic. Asi jsem ho teda ztratila při návratu z večerního venčení. No nic no, tak to necháme bez něj, ta kačena si stejně košem dokáže procpat neprocpatelný. Dva tenisáky, narvat ledvinku a holt teda jdem "navostro" . A páč byla ta dovolená, tak jsme si to ranní venčení užili hezky na pohodu a dlouho. Jak jinak, zašli jsme si k rybníčkům. A tam mi Tali udělala velkou radost. Nechala jsem jí tam být, vůbec jsem jí nevolala a ona sama krásně chodila za mnou.

I jsme si tam malinkatě zacvičili. Kdysi věc nevídaná. A pak jsme se volným krokem mohli přesunout nahoru na louku a rozjet tenisákovou hru. Tam se pak Tálíe utrhla a ve své radostnosti vypálila zase, krůta jedna flekatá, za ten poslední dům. Ale pořešilo se a hra mohla pokračovat. A posléze se i zvrhnout v příšerňáckou bitku. Talimůra řvala a rdousila Rumouše a pak si to prohodili. Rumouš jí stíhal a rval za živa. Jen teda v tichosti, protože on je ten Němý Bobeš. Bylo to tak na pohodu, že jsem si mohla lajsnout i udělat pár fotek. Na kraji louky jsem zavolala svůj obvyklý dotaz "KdooO bude první nahoře?" . Jak se dalo čekat, já to nebyla.

Ohaři si nacpali pupky velmi pozdní snídání a já si sedla k tý svojí. Za normálních okolností by člověk volna využil i k nějaký domácí práci, ale protože jsme v tý přestavbě, tak moc možností nebylo. Alespoň jsem narvala pračku a pustila se do praní. Když to Talimůre ráno tak dobře šlo a ten předchozí večer taky, tak jsem si troufla na to, co jsme s ní zatím moc nezkoušeli. Nebo jen omezeně. Volnopohyb i před domem a dál. Šly jsme spolu vynést odpadky. Hezky pěkně jako normální pes. Začátek teda pokazila, protože zase vypálila tam, kam neměla, ale srovnaly jsme to. A pak už to bylo prima. Došly jsme ke kontejnerům, tam jsem jí posadila a šla odpadky vyhodit. A pak volným krokem pokračujeme podél vedlejších paneláků domů. Prohodíme ohařiska a Rumíček si jde taky na špacírek. A honit se kolem

laviček, kolem zábradlí, probíhat skrz, obíhat a stíhat paničku ☐ . Pejsky už jsme prohodili, tak ještě prohodíme prádlo v pračce. Ve svý podstatě to byla moje celodenní náplň. Prohazovat psy a prádlo v pračce ☐ . Díky tomu to vypadá, že se naše část sídliště ponořila do smutku ☐ . Máme celočernerj balkon a v okolí se výrazně setmělo ☐ .

Jak se tak říká - ráno moudřejší večera. Tak to měla podobně i Tali, jen se jednalo o odpoledne. Vzala čáru a udělala si dost velkej bufetící výlet. To už dost překročila kompetence a bylo zle. Akorát tou dobou se vracel páníček z práce a tak si k němu šla trestankyně pro útěchu. Moc si nepomohla. Abychom nekončili v rozladěným módu, zůstali jsme všichni tři ještě venku a šli projít všechny ty místa. Jako vždycky, to už bylo o něčem jiným. A hříšnice chodila kolem všeho s odmítavým zrakem. Vrátili jsme se všichni na louku a vzápětí se tam sešla slušná psí partička. Parádní mix deseti psů. První k nám přišli - malá fenka jorka (jediná v našem okolí, která je normální - protože má i normální majitele, kteří ji berou jako psa a ne jako hračku), čínskej naháč, americká naháčová, kříženeček Edík, kterýho Rumouš zbožňuje a jest mu velkou autoritou :D. Edík mě pobavil, protože neváhal Talismanku usměrnit, když se mu zdálo, že moc otravuje jeho paničku. Pamatuju si Edíka, když býval takový bojínek. Dělávali jsme mu s Ešusem socializační trenážér ☐ . A dneska si troufne ohradit se vůči Talimůře, který se spoustu psů bojí pro její velikost, divokost a fleky. Postupně se naše skupinka rozrostla o dvě labradoří kámošky a norvičskýho teriéra. Všechno to tam kroužilo a kolotalo, stejně jak ty sklenice s vínem v rukách pana Keplera ve filmu Pekařův císař. Ke srážce naštěstí nedošlo. Naopak. Tali s malou jorkšírkou vytvořily ftipnou scénku. Feňule si ulovila nějaký klacek a hrála si s ním. A Tali se šla přidat. Že se budou přetahovat ☐ . Modlila jsem se, ať se do toho neopře do plnejch. Mé modlitby byly vyslyšeny a ten flekatej kolos opatrně chytil klacík do zubu a táhnul, jen tak zlehýnka. A nakonec klacek i pustila a přenechala ho jorkšírskému drobkovi. Radši se šla masit s mladou labradůrkou, která má podobný kvíkvé jako Tali, takže se holky dobře doplňují. Tím, jak se Tali chovala opatrně při hře s malou fenkou, tak tím mě dost překvapila, jinak je totiž hroznej hromburác.

Složení týhle partičky bylo fakt ideální- jak malý pesani, tak velký . A Tali se tak mohla učit tomu, jak se s malýma pejskama má ten velký chovat. Řádilo se tam docela dlouho a bylo to moc fajn, vidět jí takhle. Protože vzhledem k jejímu projevu, těch možností tolik bohužel není. Takže nakonec to bylo - konec dobrý, všechno dobrý.

Škoda jen, že to tý krůtě v hlavě nezůstalo uložený do druhého dne. Protože to byl naopak hodně velkej propadák a Tali se chovala zase jak smyslů zbavená . Je ale pravda, že u ní je to “Za vším hledej žrádlo” . Kdyby to tady nebyl jeden velkej bufet, kdy jak jsem teď zjistila, opravdu tu není dům, kde by nebylo naházený nějaký hnusný jídlo, byli bychom na tom s tou poslušností mnohem líp. Fakt je to tady jeden bufetbarák vedle druhého a všude nějaký prase. Nejen v našem těsném okolí. Ale opravdu všude. No a ona bohužel není ten pes, co dejme tomu zbufetí to, co potká, ona po tom jde systematicky, vyhledává to a klidně za tím uteče hodně daleko, protože nos má v dobrý formě. A v tu sobotu to přehnala už hodně. S ní je to přesně jak v tom filmu Na Hromnice o hodinu více. Pokaždý, ale fakt pokaždý ráno začínáme od znovu. Jen jsou někdy dny lepší a někdy výrazně horší. Tak sobota patřila bohužel do těch druhých.